

David Eustace

De Schot David Eustace geniet wereldfaam als fotograaf. Zijn carrière van de laatste 25 jaar is samen te vatten als gevierd fotograaf van beroemde mensen. Hij werkt voor wereldwijde glossy magazines en heeft een internationale klantenkring. Toch is dit alles hem niet aan komen waaien. →

*“IK BEN EEN FOTOGRAAF
EN IK MAAK FOTO’S”*

In februari dit jaar wijdde The Scottish Gallery in Edinburgh een overzichtstentoonstelling aan het werk van David Eustace. Een unieke gebeurtenis, want voor het eerst in de geschiedenis van The Scottish Gallery (die al sinds 1842 kunstexposities organiseert) werd fotografie als moderne kunst gepresenteerd en dan ook nog eens van slechts één fotograaf. Maar Eustace is dan ook niet zomaar een fotograaf. Zijn werk verschijnt in glossy magazines als GQ, Vogue en Rolling Stone en zijn portfolio ziet eruit als een staalkaart van celebrities uit de wereld van mode, film en muziek. Zijn werk bevindt zich in verzamelingen over de hele wereld, zoals die van Deutsche Bank, The National Portrait Gallery in Londen en The Glasgow Museum of Modern Art. Bovendien baseerde Panasonic in 2014 haar Lumix-reclamecampagne op zijn werk, wat resulteerde in een spectaculaire populariteitsstijging van Panasonic

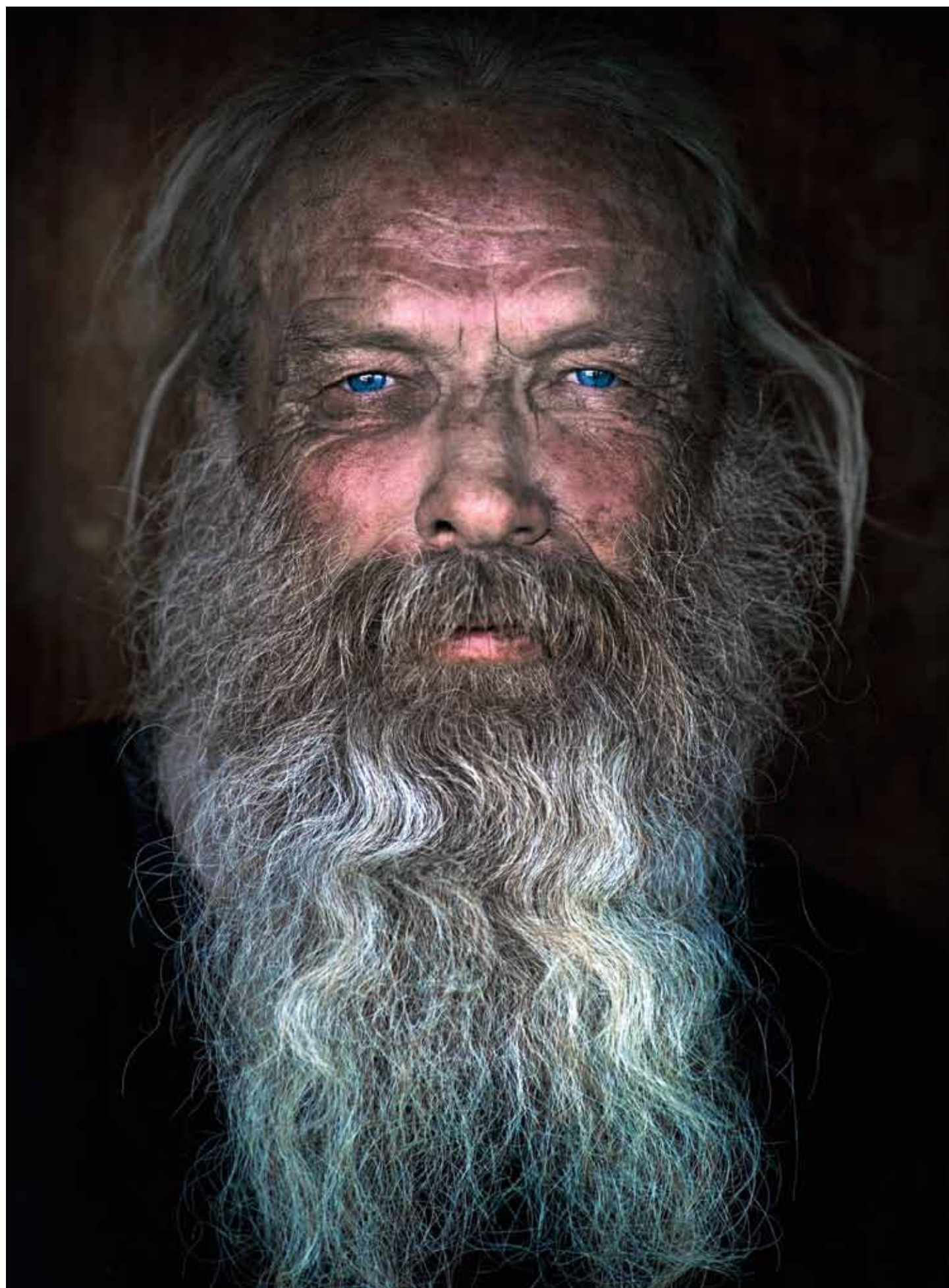
systeemcamera's. Dat is nogal een cv om trots op te zijn. Toch heeft David Eustace een achtergrond die je niet automatisch verwacht van een fotograaf van zijn kaliber.

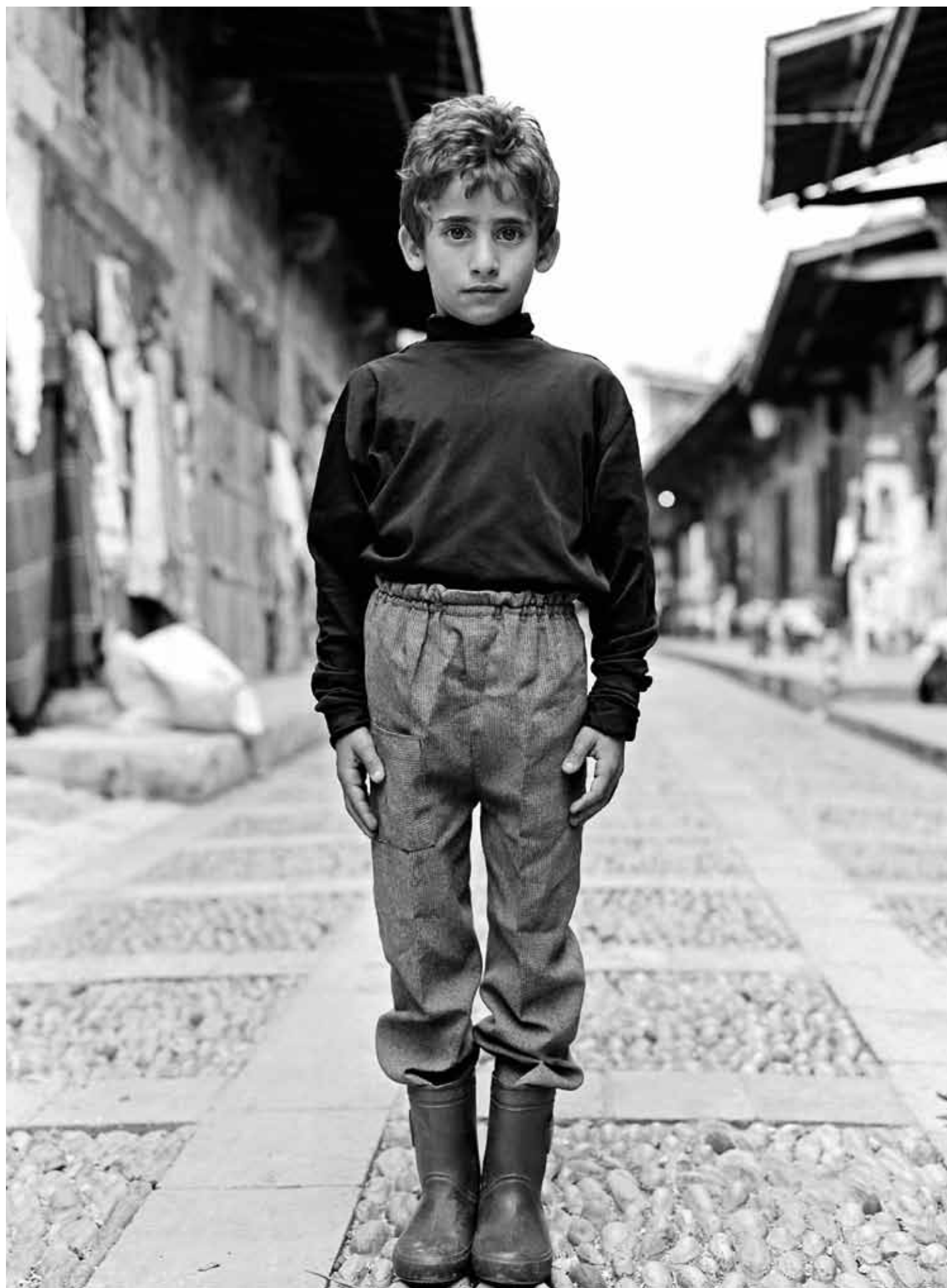
Arbeidersmilieu in Glasgow

David Eustace wordt geboren in november 1961 en groeit op in een arbeidersmilieu in Glasgow. Destijds niet de beste basis voor een glorieuze carrière als artiest. Tegenwoordig geldt Glasgow als een hippe cultuurstad, maar destijds was het een grauwe havenstad met een wegwijnende scheepsbouwindustrie. Op zijn zestiende gaat hij van school en begint met werken; een normale gang van zaken voor een jongen uit de 'East end'. Na diverse baantjes monstert hij aan bij de marine en komt hij op een mijnneveger terecht, waar hij tot zijn 21^e dient. We praten dan over begin jaren '80 en dat is in Schotland niet echt een periode van economische voorspoed, maar Eustace vindt

“Mijn commerciële werk komt doorgaans voort uit mijn vrije werk”

na zijn afzwaaien een baan als medewerker in de beruchte Barlinnie-gevangenis in Glasgow. Op zich een logische stap, want een ex-marineman is altijd welkom voor werk dat toch wel een bepaalde mate van lef en doorzettingsvermogen vereist. Normaliter had zijn leven rustig door kunnen kabbelen in dienst van de Schotse overheid, maar op zijn 27^e komt Eustace in aanraking met de fotografie en dat betekent een ommezwaai in zijn leven. Letterlijk en figuurlijk opent de fotografie deuren naar een volledig nieuwe wereld.

Vakantie in het buitenland

David Eustace klinkt door de telefoon zeer Schots. Met een sappig Glaswegian accent vertelt hij: "Het begon eigenlijk met een vakantie naar het buitenland. Dat was destijds best bijzonder en kostte veel geld, dus dat wilde ik graag vastleggen voor later. Ik leende een camera van een vriend en maakte foto's in die vakantie. En opeens dacht ik: dit is het! Ik werd helemaal gegrepen door het medium fotografie." Het is het begin van een hobby die uiteindelijk uit de hand loopt. Eustace vervolgt: "Bedenk wel: dat was midden jaren '80 in Glasgow. Het hele beroep van fotograaf en de wereld van de fotografie waren een ver-van-mijn-bed show waarvan ik geen flauw idee had dat-ie bestond. Je zag wel de foto's in de bladen, maar dat daar een complete creatieve wereld achter zat was mij volstrekt onduidelijk. Ik was echt volledig blanco op dat gebied maar besloot van het ene op het andere moment: dit is leuk, dit wil ik!" Eustace wil zich verdiepen en begint met het zoeken naar cursussen en opleidingen. Onder andere

levenservaring die ik als militair en bij de gevangenis had opgedaan, met name de discipline, kwam me goed van pas. Het hele studentenleven hoefde voor mij niet zo, afgezien van de energie die ik kreeg van mijn jongere medestudenten. Ik was iedere dag om negen uur op school en ging ervoor." Daarbij komt het feit dat een opleiding je destijds niet klaarstoomde voor een bepaalde richting. "Op Napier werd ik allround opgeleid en kon ik mijn focus in het laatste jaar richten op de aspecten die ik interessant vond." En die focus ligt op de bekende modebladen: GQ, Vogue, Vanity Fair, dat soort titels. Met aansprekende, gedurfde fotografie.

Na zijn afstuderen in 1991 reist hij af naar Londen aangezien de meeste uitgeverijen daar gevestigd zijn. "Dat was niet altijd een gemakkelijke periode, want het vereist dat je langsgaat met je portfolio en blijft proberen om een voet tussen de deur te krijgen. Soms sliep ik zelfs op een bank in Kings Cross Station." Maar zijn werk spreekt aan en verrassend snel kan Eustace al binnen een maand aan de slag voor wat destijds als de top van de bladenwereld geldt: GQ magazine. Tegen het eind van het jaar heeft hij al vier GQ-covers op zijn naam staan. De rest is geschiedenis, zoals dat zo mooi heet.

Belangrijkste inspiratie bij de klassieken

Uiteraard willen we weten wat het geheim is van David Eustace. Waarom fotografeert hij zoals hij fotografeert en wat drijft hem? Daarvoor moeten we terug naar zijn beginperiode. "Mijn belangrijkste inspiratie is het werk van fotografen als August Sander en Walker Evans,

“Ik ben fotograaf en ik fotografeer wat ik wil fotograferen”

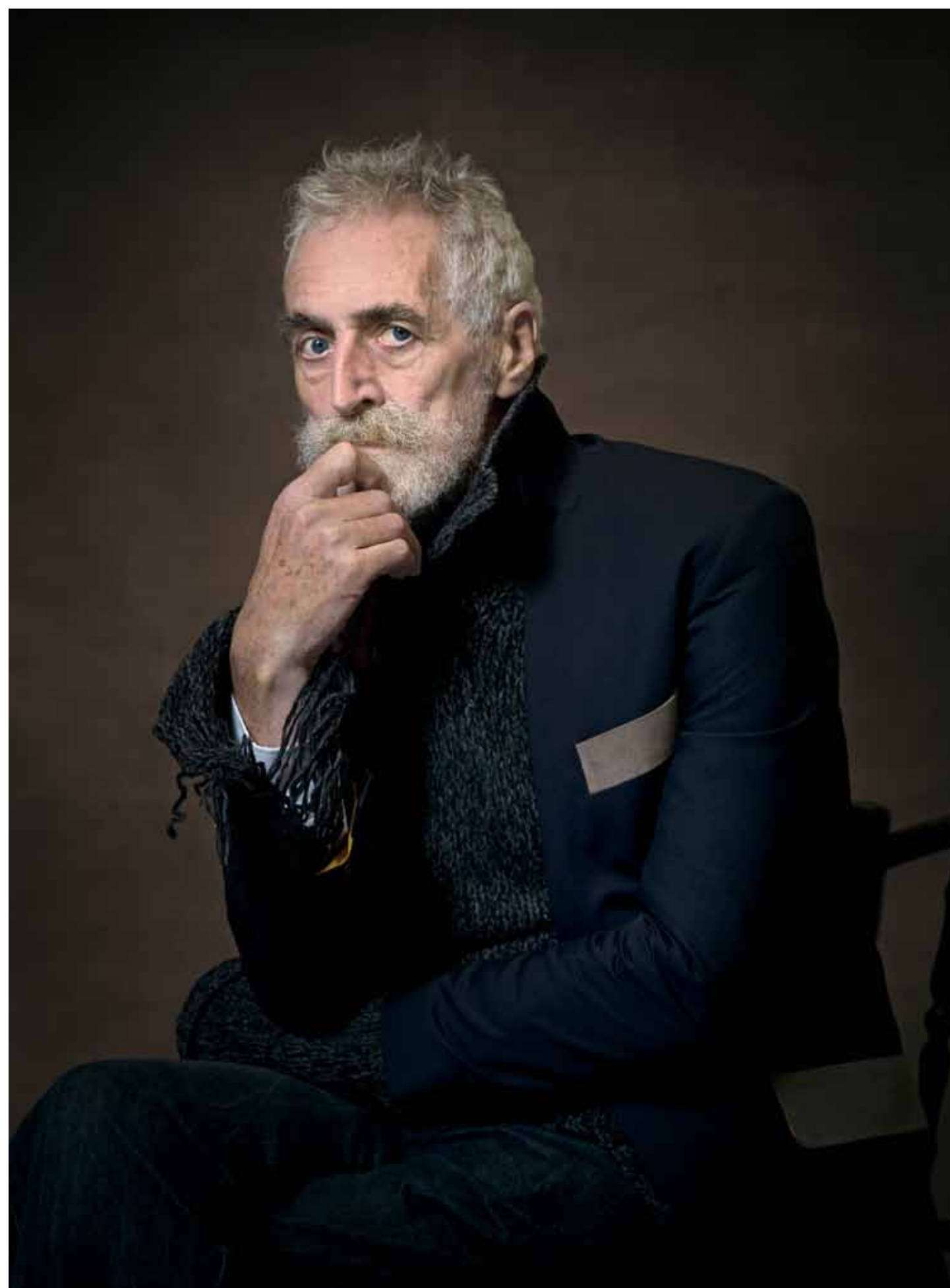
in Glasgow komt hij diverse opleidingen tegen waar je de technische kant van de fotografie bijgebracht wordt: apparatuurbeheersing. Ook ontdekt hij dat je aan de Glasgow School of Art kunt studeren, maar dat is een puur creatieve opleiding. In Edinburgh vindt hij aan de Edinburgh Napier University uiteindelijk wat hij zoekt: een fotografieopleiding van drie jaar, die je de basis, de historie en de techniek van het medium leert en vervolgens in het derde jaar de ontwikkeling van een eigen stijl en visie stimuleert. "Die opleiding omvatte alle aspecten die belangrijk zijn om als fotograaf goed beslagen ten ijs te komen: eerst het fundament en daarna het ontwikkelen van een individuele blik." Hij neemt op zijn 28^e ontslag als gevangenismedewerker en dompelt zich drie jaar lang fanatiek onder in zijn studie.

Vastberadenheid

Eustace weet wat hij wil: "Ik had een enorme vastberadenheid om fotograaf te worden en ik wilde doen wat ik in de bekende bladen zag. En omdat ik pas op mijn 28^e begon aan mijn studie kon ik veel doelgerichter studeren dan veel van mijn medestudenten. De

maar vooral Martín Chambi. Zijn foto 'Giant of Paruro, Cuzco' uit 1924 greep me direct toen ik die voor het eerst zag tijdens mijn opleiding. Dat beeld staat echt op mijn netvlies gebrand en veroorzaakte een drang om ook dat soort fotografie te maken." Die foto (zie: www.thetallestman.com/juandelacruzsihuana.htm) staat aan de basis van Davids serie 'Buskers' over straatmuzikanten in Glasgow, waarmee zijn carrière begint. Maar wie door zijn portfolio's op zijn website bladert, ziet dat ondanks de grote invloed van Sander, Evans en Chambi ook andere fotografen hun sporen hebben nagelaten in het oeuvre van David Eustace. Paul Strand bijvoorbeeld, en Ansel Adams. Eigenlijk vormen de klassieke fotografen dus zijn grondslag. Fotografen uit de tijd dat fotografie nog een hele onderneming was vanwege de grootformaat platencamera's waarmee destijds werd gewerkt. Die klassieke benadering zie je in al zijn fotowerk terug en Eustace heeft daar zijn eigen stijl aan toegevoegd. Daarbij is wars van hokjes denken: "Ik ben fotograaf en ik fotografeer wat ik wil fotograferen. Ik hou niet zo van een indeling in portretfotograaf, popfotograaf of landschapsfotograaf zoals je die tegenwoordig vaak hebt. Als ik iets zie wat me bevalt maak ik daar een foto van en dan denk ik niet: oh nee, ik →

ben een modiefotograaf dus laat dat landschap maar zitten. *I am a photographer and I take photos. Period.* Hij is van mening dat de geschiedenis wat dat betreft boekdelen spreekt: "Sander en Evans waren ook fotografen die vastlegden wat ze zagen. Niets meer en niets minder."

Werken op geheel eigen wijze

Wat Eustace fotografeert kan hij dus helemaal zelf bepalen en dat gaat verder dan je denkt. "Ik krijg eigenlijk altijd compleet carte blanche om te maken wat ik wil. Als je bijvoorbeeld naar 'The WEIR portfolio' kijkt, of naar 'Characters', zie je 100 procent David Eustace. Ik ga ergens heen en dan laat ik de foto's op me af komen. Sommige foto's worden een tikje geënceneerd, maar meestal fotografeer ik gewoon wat ik zie. *You sometimes stage photos but mostly you just make photos and you discover photos, you just stumble upon them.* Ik doe niets wat overdreven is en ga niet mee met maniertjes of modetrends in de fotografie. Ik vind het een prettig idee dat de personen in mijn portretten je niet alleen aankijken, maar dat ze jou aankijken door mij. Ik fotografeer ze zoals ze zijn en hou ze normaal, of ze nou beroemd zijn of niet." Op die manier realiseert hij eigen projecten en projecten in opdracht. Zoals bijvoorbeeld de reclamecampagne van Panasonic in 2014. "Panasonic vertelde alleen dat we naar een mooi natuurgebied (Yosemite, red.) zouden gaan en dat ik daar kon fotograferen zoals ik wilde. Panasonic volgde mijn werk en maakte daar een campagne van. Later gold hetzelfde voor het Panasonic-project op Sumatra, ook daar kon ik volledig mijn eigen gang gaan." In zijn puur commerciële werk heeft Eustace eveneens grote vrijheid. "Er is geen vast recept waarnaar ik werk en al mijn commerciële werk is feitelijk ook vrij werk als je kijkt hoe ik het maak. Niemand vertelt me hoe ik iets moet fotograferen. Er wordt me alleen gevraagd: dit is een dame in een rode jurk, kun je daar een foto van maken? De rest mag ik zelf inkleuren. Het grappige is wel dat mijn commerciële werk doorgaans voortkomt uit mijn vrije werk. Dat spreekt aan op een bepaalde manier en de klant wil om die reden met mij werken."

Schotse fotograaf?

Davis Eustace heeft een wereldwijde klantenkring die bestaat uit de meest fantastische opdrachtgevers. Hij woont afwisselend in New York en in Edinburgh. In 2013 rondde hij een project af in zijn achtertuin: Highland Heart, over de Schotse Hooglanden. Een persoonlijk project dat de schoonheid van zijn geboorteland in beeld brengt. Maar voelt hij zich nou eigenlijk ook een Schotse fotograaf? "Gedeeltelijk wel, gedeeltelijk niet", vertelt Eustace. "Ik ben geen Schotse fotograaf maar een fotograaf die toevallig in Schotland geboren en getogen is. Natuurlijk: mijn achtergrond heeft beslist meegespeeld in hoe ik in het leven sta. Ik ben niet bang om afgewezen te worden en heb daarom een enorme veerkracht en ben snel in staat om me te herpakken als ik ergens nee te horen krijg. Je verwachtte destijds niet anders als je uit Glasgow kwam. Maar dat Schots zijn is niet allesbepalend. Ik ben vooral geïnteresseerd in het leven. Dat heb je uiteindelijk zelf in de hand en mijn doelgerichtheid heeft me gebracht waar ik nu sta. En die doelgerichtheid is heel persoonlijk; ik ken ook vele mensen met mijn achtergrond die nog steeds nooit verder gekomen zijn dan wat ze destijds deden, terwijl ik nu de wereld als werkterrein heb."

En die wereld is waar Eustace zijn inspiratie vandaan haalt. "Ik ben echt overal even op mijn gemak. De wereld is klein, en ik ben van mening dat een internationale blik nodig is als je wilt doen wat ik doe. Ik vind het fijn om foto's te maken. Van mensen waar dan ook, portretten, mensen in hun omgeving... of alleen de omgeving. Je kunt gegrepen worden door een omgeving, een regio, een stad, de bevolking. En dan kun je mooie werk maken. Ik maak even graag foto's van mensen als van een jurk, of iets dat 5000 jaar oud is, of 50 miljoen jaar. Als ik er maar iets moois van kan maken. Tenslotte ben ik een fotograaf." ■

Door Michiel Mulder

I write to tell
you of a baby
boy born only
yesterday...

ISBN 978-94-026-0026- 1

Uitgeverij Aerial. Media Company

David Eustace

Leeftijd: 53

Stijl: portretwerk, mode, landschap in de klassieke traditie

Meest bekend van: GQ, Vogue, Elle

Waar is zijn werk zoal getoond? The Scottish Gallery, The National Portrait Gallery London, The Glasgow Museum of Modern Art.

Prijzen: Honorary Doctor of Arts, Edinburgh Napier University

Meer info: www.davideustace.com